

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 25.1.2019
Č. j. MSP-547/2018-OJD-SPZ/6
Počet listů: 2
Přílohy: 4

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněný M.G. - stížnost pro porušení zákona

Příloha:

1. Originál spisového materiálu Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha, Služby kriminální policie a vyšetřování č. j. KRPA-78746/TČ-2018-001176-7-KV
2. Kopie pokynu státního zástupce ze dne 14. 8. 2018 sp. zn. ZN 417/2018
3. Kopie vyjádření dozorcího státního zástupce k udělenému pokynu
4. Kopie návrhu policejního orgánu na prodloužení lhůty k prověření podle § 159 odst. 3 trestního řádu

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného M.G.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 ze dne 27. 9. 2018 č. j. 1 ZT 118/2018-12, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodná zamítnuta stížnost obviněného M.G. proti usnesení policejního orgánu ze dne 10. 9. 2018 č. j. KRPA-78746-89/TČ-2018-001176-7-KV o zahájení trestního stíhání.

Usnesením policejního orgánu Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha I, Služby kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality, 6. Oddělení obecné kriminality (dále jen „policejní orgán“) ze dne 10. 9. 2018 č. j. KRPA-78746-89/TČ-2018-001176-7-KV bylo zahájeno trestní stíhání M.G. pro přečin zanedbaní povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím (stručněji řečeno), že v období od měsíce listopadu 2016 do měsíce srpna 2018, s výjimkou období od ledna 2018 do srpna 2018, kdy přispíval na výživu dcery částkou 2.500 Kč měsíčně k rukám matky, a dne 31. 7. 2018, kdy na dlužném výživném za rok 2017 uhradil částku 2.500 Kč, dne 2. 8. 2018, kdy na dlužném výživném za rok 2017 uhradil částku 2.500 Kč a dne 7. 8. 2018, kdy na dlužném výživném za rok 2017 uhradil částku 2.500 Kč, v Praze 7 ani jinde úmyslně neplnil řádně svoji zákonnou vyživovací povinnost na nezletilou dceru M.G., ač si byl své vyživovací povinnosti vědom, přestože mu nebyla pravomocným rozhodnutím stanovena jeho výše, neboť tato povinnost mu vyplývá již ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, přičemž výše výživného, kterou je schopen reálně platit, byla orgány činnými v trestním řízení posouzena jako předběžná otázka ve smyslu § 9 odst. 1 trestního řádu a stanovena na částku 10.000 Kč měsíčně, splatných k rukám matky dítěte L.G., čímž mu vznikl dluh na výživném v celkové výši 180.000 Kč, když navíc neplněním vyživovací povinnosti vystavil svou dceru nebezpečí nouze, která byla odvrácena jen díky materiální pomoci prarodičů nezletilé, kteří své dceři i vnučce od listopadu 2016 poskytují bydlení a stravu a podporují je i finančními příspěvky.

Předmětné usnesení bylo dne 18. 9. 2018 doručeno obviněnému a též jeho obhájci. Téhož dne obviněný do protokolu o výslechu obviněného podal stížnost, kterou následně prostřednictvím obhájce odůvodnil (viz č. 1. 14 vyšetřovacího spisu). Opravný prostředek podal obviněný v zákonné lhůtě.

O této stížnosti rozhodoval státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 (dále též „dozorující státní zástupce“), který usnesením ze dne 27. 9. 2018 č. j. 1 ZT 118/2018-12 stížnost obviněného podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl jako nedůvodnou.

Podle § 146 odst. 1 trestního řádu platí, že orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem státního zástupce nebo na jeho pokyn, může policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem státního zástupce.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu, jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci.

Citovaným usnesením dozorujícího státního zástupce byl porušen zákon v ustanovení § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu, a to v neprospěch obviněného.

Porušení zákona je dáno tím, že dozorující státní zástupce nepředložil stížnost obviněného směřující proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání nadřízenému státnímu zástupci k rozhodnutí a o stížnosti rozhodl sám, v důsledku čehož ve věci rozhodl věcně (funkčně) nepřislušný státní zástupce. Stalo se tak za situace, kdy státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 svým přípisem ze dne 14. 8. 2018 sp. zn. ZN 417/2018 adresovaným policejnímu orgánu mimo jiné sdělil (cit.) „*Ve věci je namístě zahájit trestní stíhání ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu.*“ Takové konstatování státního zástupce, byť není výslovně označeno jako pokyn k zahájení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 174 odst. 2 písm. a) či d) trestního řádu, vyjadřuje jednoznačný názor státního zástupce na zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu (k tomu např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tz 94/2012). Je tak nepochybné, že dozorující státní zástupce udělil pokyn k zahájení trestního stíhání obviněného M.G..

Jelikož v projednávané věci obviněný proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání podal v zákonné lhůtě stížnost, které nebylo vyhověno policejním orgánem podle § 146 odst. 1 trestního řádu, měla být tato stížnost předložena v intencích § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu k rozhodnutí nadřízenému orgánu, tj. v posuzovaném případě státnímu zástupci Městského státního zastupitelství v Praze. Pokud tak dozorující státní zástupce neučinil a svým usnesením ze dne 27. 9. 2018 č. j. 1 ZT 118/2018-12 sám rozhodl tak, že stížnost obviněného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl, porušil tím zákon v neprospěch obviněného, neboť k tomuto rozhodnutí nebyl ze zákona oprávněn. Svým postupem obviněného zbavil práva na nestranné a objektivní posouzení jeho opravného prostředku nadřízeným orgánem.

Na základě výše uvedených skutečností proto **n a v r h u j i**, aby Nejvyšší soud:

1. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 ze dne 27. 9. 2018 č. j. 1 ZT 118/2018-12 byl porušen zákon v neprospěch obviněného M.G. v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení, jež mu předcházelo, byl porušen zákon v ustanovení § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu v neprospěch obviněného M.G.,
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil napadené usnesení i všechna případná další obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu,
3. a podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal státnímu zástupci Městského státního zastupitelství v Praze, aby věc v rozsahu zrušení projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 22/2019](#)